

РЕШЕНИЕ

№ 4688

гр. София, 08.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **10034** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-чл.178 АПК във вр. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ)

Образувано е по жалба на Й. Г. Н. от [населено място] срещу Решение №РНД21-РИ09-18/03.08.2021г. на кмета на район „Н.“ – Столична община, с което е предоставен достъп до информацията, поискана със Заявление вх.№РНД21-ДИ11-278/22.07.2021г.

Жалбоподателката Й. Г. Н. обжалва решението, като твърди че предоставеният достъп не е пълен и точен и по същество представлява частичен отказ да се предостави търсената информация. Счита, че не са налице законови основания за ограничаване на достъпа до информация. В жалбата сочи, че целта на търсената информация не е да се идентифицират конкретни лица, а да се установят факти за незаконнообразно отдаване под наем на общински имот, което е информация от обществено значение – в тази връзка твърди, че кметът на район „Н.“ е предоставил под наем площ от 94 кв.м. при нормативно ограничение на площта за едно семейство от 70 кв.м. В съдебното заседание жалбата се поддържа от адвокат Й.. Заявена е претенция за разноски.

Ответникът – кметът на район „Н.“ – СО, в придружителното писмо и в отговор на жалбата оспорва същата. Счита, че предоставеният достъп е съобразен с отказа на трети засегнати лица да бъде предоставена информация, която засяга техните интереси, както и че не е налице надделяващ обществен интерес. Твърди, че задължението да се предоставя обществена информация не включва задължение да се

предоставят документи. Счита, че е отговорил изчерпателно на поставените въпроси в заявлението.

СЪДЪТ, след преценка на доводите на страните и събраните по делото доказателства, установи следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Жалбоподателката е подала до кмета на район „Н.“ заявление за достъп до обществена информация с вх.рег.№РНД21-ДИ11-278/22.07.2021г. като е поискала да ѝ бъде предоставен достъп до информация, описана в 4 точки както следва: 1) С коя настанителна заповед, от коя дата и на какво основание граждани са настанени да обитават първия и втория етаж в къща, общинска собственост, на адрес: [населено място], [улица], №52?; 2) На кой етаж и каква площ е предоставена под наем на четиричленното семейство за обитаване?; 3) Кой и на какво основание обитава първия етаж от сградата?; 4) От коя дата и на какво основание е сключен договорът за наем с наемателите?. Изразено е желание да бъдат предоставени копия със заличени лични данни от настанителната заповед, договора за наем и документа, удостоверяващ правото на собственост на СО.

Ответникът е поискал съгласието на наемателите за предоставяне на достъп до информацията, касаеща техните права, при което те изрично са възразили.

С обжалваното решение е предоставен достъп до следната информация:

По т.1.: посочено е, че в сградата е настанено четиричленно семейство въз основа на Заповед № РНД16-РД66-37/11.11.2016г. на кмета на район „Н.“ – СО на основание чл.19, ал.1 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО (Наредбата).

По т.2 е посочено, че сградата е със застроена площ 94 кв.м., а настаненото четиричленно семейство обитава първия и втория етаж, които са с площ 63,54 кв.м.

По т.3 е посочено, че отговорът се съдържа в предходните две точки.

По т.4 е посочено, че договорът за наем е сключен на 11.11.2016г. от кмета на район „Н.“ –СО на основание чл.22, ал.1 от Наредбата.

Отказано е да се предостави копие на настанителната заповед и на договора за наем поради несъгласието на третите засегнати лица на основание чл.31, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ. Предоставено е копие от Акт за общинска собственост №1917/08.02.2012г. и бланков договор за наем, който е приложение към Наредбата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Ответникът е задължен субект по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДОИ и следва да предоставя на гражданите информация, която създава или съхранява в кръга на неговата компетентност и е налична.

Легалното определение на понятието „обществена информация” се съдържа в чл.2, ал.1 ЗДОИ – всяка информация, която е свързана с обществения живот в Република България и която дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Двете предпоставки са кумулативни. Съгласно цитираното определение в обхвата на "обществена

информация" по смисъла на ЗДОИ попадат всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. За административния орган не съществува по закон задължението да предоставя документите, в които се съдържа информацията – достатъчно е документът да бъде цитиран и съдържащата се в него информация да бъде възпроизведена.

Съгласно разпоредбата на чл.37, ал.1, т.2 от ЗДОИ основание за отказ за предоставяне на исканата обществена информация е налице, когато достъпът засяга интересите на трето лице и няма неговото изрично съгласие, освен в случаите на надделяващ обществен интерес. Легалната дефиниция за "Надделяващ обществен интерес" е дадена в §1, т.6 от ДР на ЗДОИ - този интерес е налице тогава, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая не е налице нито една от хипотезите на надделяващ обществен интерес. Това се потвърждава и от посочената в жалбата цел на търсената информация – да се установи евентуална незаконосъобразност при отдаването под наем на общинския имот. Незаконосъобразността на актовете, действията и бездействията на административните органи се установява от съда при наличие на правен интерес, а производството по ЗДОИ не може да служи за снабдяване с доказателства за това. Така предоставената информация е в достатъчен обем и пълнота, за да се постигнат целите на ЗДОИ – жалбоподателката да си състави собствено мнение за дейността на органа.

Не са налице отменителните основания по чл.146 от АПК.

По тези съображения жалбата се отхвърля като неоснователна.

При този изход на спора по аргумент от чл.143, ал.1 от АПК разноски на жалбоподателката не се присъждат.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК Административен съд София-град, Второ отделение, 38-и състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Й. Г. Н. от [населено място] срещу Решение №РНД21-РИ09-18/03.08.2021г. на кмета на район „Н.“ – Столична община.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: